

December 1904, og Krigsminister Madsens Stilling blev saa usikker, at han ikke vilde foretage yderligere Dispositioner. Juleaften 1904 indgav han sin Demissionsbegæring, og kort efter afgave 4 Ministre deres Portefeuiller og sprængte derved Ministeriet Deuntzer. I Januar 1905 traadte det nuværende Ministerium til. Krigsminister Madsen blev afløst af den nuværende Forsvarsminister. Ved sin Tiltrædelse som Forsvarsminister eller som Krigs- og Marineminister — for det var han jo den Gang — forefandt han disse af Krigsminister Madsen indvundne 44,469 Kr. 73 Øre. Han kan virkelig tale om en Arv efter Madsen; det var virkelig Arvægods, Madsen efterlod sig, men som han naturligvis efterlod til den danske Statskasse og ikke til sin Efterfølger i Embedet.

I en nu den civile Krigsminister, der traadte til, det var jo en Mand, der kendte til Politisk, og hans første Opgave maatte naturligvis være at hele de Saar, Krigsminister Madsen havde slaadet i Forholdet mellem Bevillingsmagten og den militære Administration ved Affarerne Saltholm og Usserød. Derfor kan enhver forstaa, at den civile Krigsminister, Politikeren som Krigsminister, gik selvfølgelig straks til Rigsdagen og sagde: Her er 44,469 Kr. 73 Øre, som ere indvundne ude paa Hærens Geværfabrik, de Penge gaa selvfølgelig i Statskassen. Det er en klar Ting, at saadan br den første civile og politiske Krigsminister sig ad. Jo vist! Nej, han tav bomstle i Tiden fra Januar, da han traadte til til April, da Rigsdagen gik hjem efterat have bevilget ham, hvad der efter Rigsagens Skøn var fornødent til Statens mitære Udgifter. Han lod Rigsdagen gaa jem den 3. April 1905, og en Maaned er — jeg beder de Herrer jævnføre de Bebrejdelse, som Forsvarsministeren sttede mod Hørring i sin Tid, det var neto for, at han og hans Ministerium sad i Maaned efter, at Rigsdagen var gaaet hm, og lagde noget til Militærbudgettet, den akkurat det samme gør den højtærede Forsvarsminister —, altsaa en Maaned er, at Rigsdagen var gaaet hjem, den 6. Maj 1905, underskrev den nuværende højerede Forsvarsminister en ministeriel Skrelse, ved hvilken han disponerede overlisse 44,469 Kr. 73 Øre, uden at de men Sinde have været i Statskassen, og den Bevillingsmagten har faaet nog som helst Meddelelse derom. Han opønerede over dem til Forøgelse af Amunitionsbeholdningen til Geværer af Mod. 1889: 20,000 Kr., til

Reserve dele til Hærens Rekylgeværer samt til forøget Beholdning af Magasiner: 24,469 Kr. 73 Øre, d. v. s., at de paagældende Konti paa Finansloven ere blevne forøgede med tilsammen dette Beløb, ca. 44,500 Kr. Dette kan dog ikke paa nogen Maade siges at være et mindre flagrant Brud paa den Rigsdagen tilkommende Bevillingsmagt end det, Hørring gjorde sig skyldig i. Han tog paa forventet Tillægsbevilling, og det viste sig at være forkert; men det at tage paa forventet Tillægsbevilling er i og for sig ikke forfatningsstridigt; men at disponere over Statens Midler ved en Ministerskrivelse, hvor skal man finde den forfatningsmæssige Hjemmel til det? Hvis en Minister kan disponere over Statsmidler ved en af ham selv uden Rigsdagens Vidende underskreven Ministerskrivelse, har en Minister i vore Dage lige saa megen Myndighed paa Finanslovens Omraade som en Enevoldskonge i sin Tid.

Efter at den højtærede Forsvarsminister havde handlet saadan, kunde han selvfølgelig ikke give Bevillingsmagten nogen Meddelelse om, at disse 44,469 Kr. 73 Øre vare fortjente og forbrugte, før han blev tvungen til det, og han gjorde det heller ikke. Først da Finansudvalget afkrævede ham Besked, kom Sagen frem. Imidlertid fortsatte den højtærede Finansminister Fabrikationen. I Tiden fra den 1. April 1905 til 1. Oktober 1905 afleverede den højtærede Forsvarsminister til private 82 Geværer med Reserve dele og 17,220 Magasiner og tjente derpaa 18,981 Kr. 40 Øre som ren Nettogevinst. Men heller ikke disse Penge gik i Statskassen. I den Oplysningskrivelse, vi have faaet fra den højtærede Forsvarsminister, stode disse mystiske Ord: Disse Penge ere foreslaaede anvendte saaledes: til Arbejds-kraft, til Transport m. m. i Anledning af Flytning til det ny opførte Tøjhusmagasin og Kontor: 5,000 Kr.; til Tilvejebringelse af 42 Sæt Trænseletøj, der mangle i Beholdningen, samt til Forøgelse af Antallet af Rideekvipager: 10,000 Kr.; til Forøgelse af Ammunition til Geværmodel 1889: 3,981 Kr. 40 Øre; det er tilsammen 18,981 Kr. 40 Øre. Dette noget mystiske Udtryk forekommer det mig, at den højtærede Ordfører nærmest havde forstaaet paa den Maade, at disse Penge endnu ikke vare forbrugte, og at der blot var stillet Forslag om at forbruge dem. Hvad det skulde sige, var nu ikke saa klart, thi Forslag om at bruge Statsmidler maa dog rettes til de bevilgende Myndigheder, men der er ikke stillet noget Forslag om disse